

Μνήμων

Τόμ. 35, Αρ. 35 (2016)

Μνήμων

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΜΝΗΜΩΝ

ΜΕΛΕΤΕΣ

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΠΑΓΑΗ, Φλωρεντία: από τις ολιγαρχικές οικογένειες στους «Τραπεζίτες του Θεού» ΑΓΓΑΛΙΑ ΚΑΣΔΑΓΑΗ, Λόγος περί νοταριακών και μια ανάγνωση διαθηκών του 16ου αιώνα από την Κρήτη ΑΝΤ. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΥ, Νησιωτικότητα και τοπική εξουσία στην οθωμανική Κύπρο Χρ. ΛΟΥΚΟΣ, Νέα στοιχεία για την ελληνική τυπογραφία της περιόδου 1828-1832 ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ ΤΣΑΚΑΝΙΚΑ, Η αναζήτηση της εθνικής ταυτότητας στον Τύπο και τη λογοτεχνία της οθωμανικής περιόδου Δ. ΜΑΛΕΣΗΣ, Ο «εθνικός λόγος» τη δεκαετία του 1870 στην εφημερίδα *Εύβοια* του Γ. Φιλάρτου Μ. ΜΑΘΙΟΥΔΑΚΗ, Χειρόγραφα του Ι. Ουάμπου στο Αναγνωστήριο της Αγιάσου ΧΡΥΣΑ ΜΑΡΙΝΟΥ, Τα έργα *The Tunnel* και *Deadlock* της Ντ. Μ. Ρίτσαρντσον ως άλλα έργα ΕΥΓΕΝΙΑ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ, Πολιτικές και κοινωνικές διαστάσεις του γλωσσικού ζητήματος στην Κωνσταντινούπολη ΑΗΔΑ ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΑΚΗ, Οι μηχανικοί στην Ελλάδα του Μεσοπολέμου ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΚΟΝΔΥΛΗΣ, Μεταπολεμική αστική ανάπτυξη και ονοματοθεσία οδών και πλατειών ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΝΤΑΝΙΚΑ, Η ανάγκη για διεργμμένα στον μουσουλμανικό πληθυσμό της Λάρισας (1882-1898)

ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΡΕΜΜΥΔΑΣ, *Αναγνώσιμος του Έλληνα, Ελληνική Νομαρχία*

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ

ΘΟΔΩΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ, Οι χαμένες επιστολές του Κωνσταντίνου Σταμάτη προς τον Παναγιώτη Κοδρικά (1788-1794)

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

ΕΦΗ ΑΒΔΕΛΑ, «Μνημονικοί νόμοι» και ιστορικοί. Η ευρωπαϊκή εμπειρία ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΠΟΥΡΝΑΣΟΣ, Η ιστορία, ο ιστορικός και ο δικαστής

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΕΣ

Χρ. Λούκος, Τ. Ε. Σιλαβενίτης, Κ. Λάππας, Ε. Γαλούρη, Γ. Κόκκατος, Σπ. Δημανόπουλος, Χρ. Αργιαντώνη, Μ. Φέστας, Δ. Κουσουρής, Α. Μ. Σιγάνη, Μ. Χρ. Χατζηιωάννου, Χρ. Χατζηιωσήφ

35

ΑΘΗΝΑ 2016

ΟΙ ΧΑΜΕΝΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΟΔΡΙΚΑ (1788-1794)

ΘΟΔΩΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

doi: [10.12681/mnimon.20293](https://doi.org/10.12681/mnimon.20293)

Copyright © 2019, Μνήμων

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Θ. (2019). ΟΙ ΧΑΜΕΝΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΟΔΡΙΚΑ (1788-1794). *Μνήμων*, 35(35), 323-341. <https://doi.org/10.12681/mnimon.20293>

Σημειώματα και μαρτυρίες

ΘΟΔΩΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΟΙ ΧΑΜΕΝΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΟΔΡΙΚΑ (1788-1794)

Ἡ πρόσφατη ἐπανεύρεση τῶν 200 περίπου ἐπιστολῶν πού ἔστειλε ὁ Κωνσταντίνος Σταμάτης στόν Παναγιώτη Κοδρικᾶ τήν περίοδο 1788-1794, ἀποτελεῖ σημαντική ἀνακάλυψη στόν τομέα τῶν νεοελληνικῶν σπουδῶν, πού θά συμβάλει ἀσφαλῶς στήν καλύτερη κατανόηση τοῦ τρόπου πρόσληψης ἀπό τοὺς Ἕλληνες ἀφενός τῶν ιδεῶν τοῦ γαλλικοῦ διαφωτισμοῦ, ἀφετέρου τῶν κοσμοϊστορικῶν γεγονότων τῆς Γαλλικῆς Ἐπανάστασης.

Ὁ Κωνσταντίνος Σταμάτης ὑπῆρξε πρόσωπο μέ ὑψηλές διασυνδέσεις καί πολλές γνωριμίες στήν παρισινή καλή κοινωνία. Ἐργάστηκε δραστήρια σάν πράκτορας τῶν Γάλλων ἀλλά καί τοῦ ἡγεμόνα τῆς Βλαχίας καί Μολδαβίας Μιχαήλ Σούτσου, πού ἦταν οὐσιαστικά ὁ τελικός ἀποδέκτης τῶν ἐπιστολῶν. Ὁ Παναγιώτης Κοδρικᾶς κατεῖχε τή θέση τοῦ ιδιαίτερου γραμματέα τοῦ Σούτσου. Ἀργότερα θά ἐγκατασταθεῖ στό Παρίσι, ὅπου θά πρωτοστατήσει στή γλωσσική διαμάχη ἐπικεφαλῆς τῆς ἀντικοραϊκῆς μερίδας.¹

1. E. Legrand καί J. Lair, *Documents inédits sur l'histoire de la Révolution française: Correspondances de Paris, Vienne, Berlin, Varsovie, Constantinople*, Παρίσι 1872 [ἐπαυξημένη ἀνατύπωση τοῦ ἔργου τοῦ Legrand: «Lettres de Constantin Stamaty à Kodrikas sur la Révolution française – janvier 1793 –», *Annuaire de l'Association pour l'encouragement des études grecques en France*, τ. 6, Παρίσι 1872, σ. 103-166]. Ἐπιστολές τοῦ Κωνσταντίνου Σταμάτη πρὸς τὸν Παναγιώτη Κοδρικᾶ γιὰ τή Γαλλικὴ Ἐπανάσταση –*Ἰανουάριος 1793*–, προλεγόμενα Émile Legrand, εἰσαγωγή Παναγιώτης Μιχαηλάρης, Ἀθήνα, Ἰδεόγραμμα, 2002. Λ. Βρανούσης, «Ἄγνωστα πατριωτικά φυλλάδια καί ἀνέκδοτα κείμενα τῆς ἐποχῆς τοῦ Ρήγα καί τοῦ Κοραΐ. Ἡ φιλογαλλικὴ καί ἡ ἀντιγαλλικὴ προπαγάνδα», *Ἐπετηρὴς τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἀρχείου*, τ. 15-16 (1965-1966), Ἀθήνα 1997, σ. 125-330.

Η διαδρομή τῶν ἐπιστολῶν

Οἱ ἐπιστολές τοῦ Κ. Σταμάτη, μαζί μέ ἀνάλογες ἐπιστολές ἄλλων ἀποστολέων πρὸς τόν Κοδρικᾶ, προσφέρθηκαν στό Γάλλο στρατηγὸ Louis Jules Trochu (1815-1896) ἀπὸ ἓναν Πολωνὸ διερμηνέα πού εἶχε στήν ὑπηρεσία του κατά τή διάρκεια τοῦ Κριμαϊκοῦ Πολέμου. Ἐμείναν στή βιβλιοθήκη τοῦ στρατηγοῦ μέχρι τό Σεπτέμβριο τοῦ 1871, ὅποτε παραδόθηκαν γιά μελέτη στόν ἱστορικό Jules Lair (1836-1907). Ὁ τελευταῖος παραχώρησε τίς γραμμένες στό ἀλλήνικα ἐπιστολές τοῦ Κ. Σταμάτη στόν Émile Legrand καί κράτησε τίς ὑπόλοιπες, πού εἶχαν γραφεῖ στό γαλλικά καί ἰταλικά ἀπὸ ἐγκατεστημένους στή Βιέννη, τό Βερολίνο, τή Βαρσοβία καί τήν Κωνσταντινούπολη πράκτορες τοῦ Μ. Σούτσου. Μετά τή μή εὐδοθεῖσα προσπάθεια συνολικῆς ἔκδοσής τους ἀπὸ τόν Legrand, οἱ ἐπιστολές τοῦ Σταμάτη βρέθηκαν στή συλλογή χειρογράφων τῶν Achille καί Henri Moranville (1827-1895 καί 1863-1946), στήν κατοχή τῶν ἀπογόνων τῶν ὁποίων παρέμεναν μέχρι πρόσφατα. Ἦδη ἀπόκεινται στή Βιβλιοθήκη τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Princeton (Dept. of Rare Books and Special Collections).²

Ἀποστολέας καί ἀποδέκτες

Ὁ ἀποστολέας τῶν ἐπιστολῶν Κωνσταντῖνος Σταμάτης (1764-1817) καταγόταν ἀπὸ τό Ἄργος. Τό Σεπτέμβριο τοῦ 1787 ἔφυγε ἀπὸ τήν Κωνσταντινούπολη γιά νά σπουδάσει ἱατρική στό Παρίσι. Γύρω στό 1790 ἐγκατέλειψε τίς σπουδές του συνεπαρμένος ἀπὸ τά πολιτικά δρώμενα τῆς γαλλικῆς πρωτεύουσας. Ἄρχισε νά ἐργάζεται γιά τό γαλλικό Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν καί παράλληλα γιά τόν ἡγεμόνα τῆς Βλαχίας καί Μολδαβίας Μιχαήλ Σοῦτσο. Τό 1793 στέλνεται ἀπὸ τοὺς Γάλλους σέ μυστική ἀποστολή στήν Πρωσία καί τό 1796 —ἀφοῦ στό μεταξύ εἶχε παντρευτεῖ Γαλλίδα καί εἶχε πολιτογραφηθεῖ Γάλλος— διορίζεται πρόξενος τῆς Γαλλίας στίς Παραδουνάβιες Ἡγεμονίες. Ὁ διορισμός του δέν θά γίνει δεκτός ἀπὸ τοὺς Τούρκους καί θά ἐπιστρέψει τόν ἐπόμενο χρόνο στό Παρίσι. Τά τελευταῖα χρόνια τοῦ αἵωνα ὁραματίζεται τήν ἀπελευθέρωση τῆς πατρίδας του μέ τή βοήθεια τῶν Γάλλων καί δραστηριοποιεῖται μέ ζήλο στήν κατεύθυνση αὐτή: συντάσσει σχετικό ὑπόμνημα πρὸς τό Διευθυντήριον, κυκλοφορεῖ φυλλάδια στίς ὑπόδουλες περιοχές, ἔρχεται σέ ἐπαφή καθὼς φαίνεται μέ τοὺς συντρόφους τοῦ Ρήγα καί τοὺς ἀδελφούς

2. Βλ. σχετικά καί στη διεύθυνση <https://findingaids.princeton.edu/collections/C1535?view=onepage>

Πούλιου, ἀναλαμβάνει τέλος μέ δύο Γάλλους τή διεύθυνση τοῦ «Πρακτορείου Γαλλικοῦ Ἐμπορίου» στήν Ἀγκόνα, πού πραγματικό σκοπό εἶχε τήν ἐξέγερση τῶν δυτικῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Ἔτσι ἀπό τήν Ἀγκόνα σχεδιάζει νά στείλει μυστικούς πράκτορες γιά νά δημιουργήσουν ἐπαναστατικούς πυρῆνες στήν Ἀλβανία καί τήν Ἑλλάδα. Τό 1801 τοποθετήθηκε στήν Civitavecchia τῆς Ρώμης ὅπου ἔμεινε μέχρι τό τέλος τῆς ζωῆς του.

Εἰκ. 1. Jean Auguste Dominique Ingres (1780-1867), Ἡ οἰκογένεια Σταμάτη, τόν καιρό πού αὐτός ὑπηρετοῦσε ὡς πρόξενος τῆς Γαλλίας στήν παραθαλάσσια κωμόπολη Civitavecchia, κοντά στή Ρώμη. Ὁ ζωγράφος ὑπέγραψε τό ἔργο τό 1818, δηλαδή ἕναν χρόνο μετά τόν θάνατο τοῦ Σταμάτη (Μουσεῖο τοῦ Λούβρου).

Ὁ ἀποδέκτης τῶν ἐπιστολῶν –γιά λογαριασμό τοῦ Μιχαήλ Σούτσου– Παναγιώτης Κωδρικᾶς (1762-1827) ἦταν Ἀθηναῖος. Σέ νεαρή ἡλικία μεταβαίνει στήν Κωνσταντινούπολη γιά νά τελειοποιήσει τή μόρφωσή του καί νά σταδιοδρομήσει σάν γραμματικός ἢ δάσκαλος. Τό 1783 ἀναλαμβάνει τή θέση τοῦ ἰδιαίτερου γραμματέα τοῦ Μιχαήλ Σούτσου, τόν ὁποῖο θά ὑπηρετήσει πιστά κατά τίς περιόδους τῆς ἡγεμονίας του στή Βλαχία καί τή Μολδαβία (1783-1786 καί 1791-1795). Τό 1797 ὀρίζεται μέλος τῆς ἐπιτροπῆς πού ἐπρόκειτο νά ὀργανώσει τήν πρώτη διπλωματική ἐκπροσώπηση τῆς Ὁθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας στό Παρίσι. Ἐνεργεῖ μυστικά ὑπέρ τῶν γαλλικῶν συμφερόντων καί ἔτσι, ὅταν τό 1802 ἔρχεται ἡ ὥρα νά ἐπιστρέψει στήν Κωνσταντινούπολη, ἀποφασίζει νά μείνει μόνιμα στή γαλλική πρωτεύουσα. Ἄριστος γνώστης τῶν ἀνατολικῶνπραγμάτων, προσφέρει τίς ὑπηρεσίες του στό Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν σάν διερμηνέας καί μεταφραστής. Συγχρόνως ἀποκτᾷ φήμη λογίου στούς φιλολογικούς κύκλους χάρις στίς μελέτες πού δημοσιεύει. Ἡ διαφωνία του στό γλωσσικό ζήτημα μέ τόν Κοραῖ, θά ἐξελιχθεῖ σέ ὀξεία ἀντιπαράθεση μαζί του τίς παραμονές τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης. Τίς ιδέες του γιά τή γλώσσα ἐξέθεσε τό 1818 στή *Μελέτη τῆς κοινῆς ἑλληνικῆς διαλέκτου*.

Ὁ ἐντολέας τοῦ Σταμάτη καί τελικός ἀποδέκτης τῶν ἐπιστολῶν Μιχαήλ Σούτσος (1729-1803) ἦταν γιός τοῦ Κωνσταντίνου Δράκου Σούτσου, ἀντιπροσώπου τῆς Βλαχίας στήν Κωνσταντινούπολη καί λογίου μέ ἀξιόλογη βιβλιοθήκη. Ὁ Μιχαήλ ξεκίνησε τή σταδιοδρομία του ἀντιπροσωπεύοντας τόν ἡγεμόνα τῆς Βλαχίας Ἀλέξανδρο Ὑψηλάντη, πέρασε κατόπιν στή θέση τοῦ μεγάλου διερμηνέα (1782-1783), γιά νά ἀνέλθει στή συνέχεια στούς ἡγεμονικούς θρόνους τῆς Βλαχίας (1783-1786, 1791-1793 & 1801-1802) καί τῆς Μολδαβίας (1793-1795). Ἐπί τῆς ἡγεμονίας του σημειώθηκε ἡ στάση τοῦ Πασβάνογλου, γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς ὁποίας ἐξαντλήθηκε οἰκονομικά.

Τό σχέδιο ἔκδοσης τοῦ Legrand

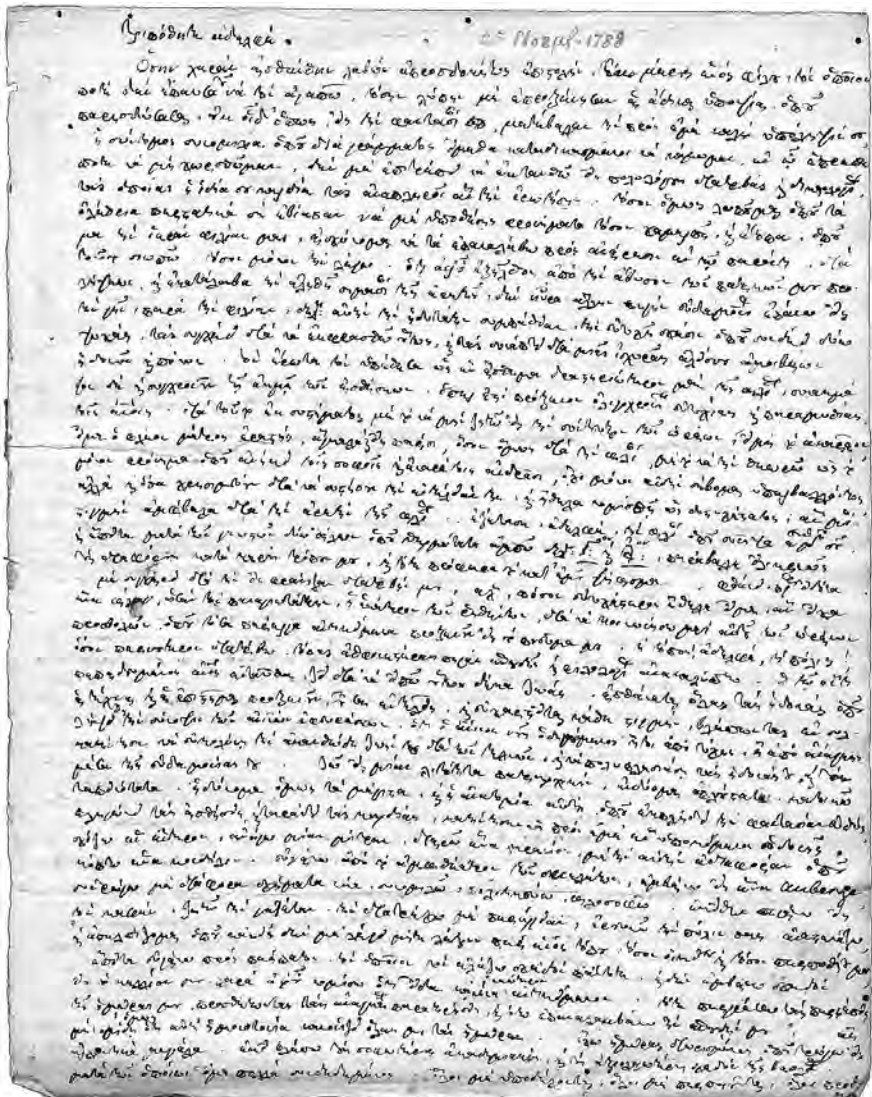
Μικρό δεῖγμα 10 ἐπιστολῶν τοῦ Σταμάτη (9 τοῦ Ἰανουαρίου καί μία τοῦ Φεβρουαρίου 1793) δημοσίευσε ὁ Émile Legrand σέ ἄρθρο του μέ τίτλο «Lettres de Constantin Stamaty à Kodrikas sur la Révolution française – janvier 1793 –», στό: *Annuaire de l'Association pour l'encouragement des études grecques en France*, τ. 6, Παρίσι 1872, σ. 103-166. Ἐκεῖ ἀνακοίνωνε τήν πρόθεσή του νά ἐκδώσει τό σύνολο τῶν παρισινῶν ἐπιστολῶν τοῦ Σταμάτη, πού ὑπολόγιζε πώς θά κατελάμβαναν δύο

ὀγκώδεις τόμους σέ 8^ο σχῆμα: «L'édition complète des lettres parisiennes de Stamaty ne formera pas moins de deux forts volumes in-octavo; nous nous occupons dès maintenant de la préparer. Il est à peine besoin de faire remarquer combien cette publication sera intéressante au double point de vue de la littérature et de l'histoire. Les correspondances de Vienne, de Berlin, de Varsovie et de Constantinople, qui sont aux mains de M. Jules Lair, seront également publiées». Στὸ ἀνάτυπο τοῦ ἄρθρου, ποὺ κυκλοφόρησε σέ 200 ἀντίτυπα μὲ τίτλο: *Documents inédits sur l'histoire de la Révolution française: Correspondances de Paris, Vienne, Berlin, Varsovie, Constantinople*, προστέθηκε ἡ ἔκδοση ἀπὸ τὸν Jules Lair κάποιων ἐπιστολῶν ἀπὸ τῆ Βιέννη, τὸ Βερολίνο, τῆ Βαρσοβία καὶ τὴν Κωνσταντινούπολη, καθὼς καὶ γαλλικὴ μετάφραση (γιά χάρη προφανῶς τοῦ γαλλόφωνου ἀναγνώστη) τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Σταμάτη τῆς 21ης Ἰουνίου καὶ τῆς 25ης Ἰουλίου 1792 καὶ ἀποσπάσματος ἐπιστολῆς του τῆς 11ης Αὐγούστου τοῦ ἰδίου ἔτους. Ἡ ἀναγγεληθεῖσα πλήρης ἔκδοση τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Σταμάτη καὶ τῶν ὑπόλοιπων πρακτόρων τοῦ Σούτσου πρὸς τὸν Κοδρικᾶ δὲν πραγματοποιήθηκε τελικὰ.

Χαρακτήρας καὶ ἀξία τῶν ἐπιστολῶν

Οἱ ἐπιστολές τοῦ Κωνσταντίνου Σταμάτη δὲν ἀνήκουν σέ κάποιον ἀπὸ τοὺς γνωστούς καὶ διαδεδομένους τύπους τῆς νεοελληνικῆς ἐπιστολογραφίας. Εἶναι ἐπιστολές ἐμπιστευτικές, πού περιέχουν πληροφορίες πού ἀποκτήθηκαν στὸ πλαίσιο τῆς δραστηριότητος τοῦ συντάκτη τους σὰν μυστικοῦ πράκτορα. Πουθενὰ δὲν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ ἐντολέα του Μιχαὴλ Σούτσου. Ὁ γραμματέας τοῦ τελευταίου Παναγιώτης Κοδρικᾶς ἔχει ξύσει ἐπιμελῶς τὸ ὄνομά του, ὅπου δὲν ἦταν δυνατὴ ἡ καταστροφή ὁλόκληρου τοῦ φύλλου μὲ τὴ διεύθυνση τοῦ παραλήπτη. Ὅρισμένες φράσεις ἄλλωστε σέ μιά-δύο ἐπιστολές ἔχουν ἀποδοθεῖ μὲ κρυπτογραφικὸ κώδικα. Παρά ταῦτα τὸ ἰδιωτικὸ στοιχεῖο δὲν ἀπουσιάζει ἀπὸ τὴν ἀλληλογραφία Σταμάτη-Κοδρικᾶ, ἡ ὁποία διαφωτίζει πλήρως τὴ στενὴ φιλικὴ σχέση τῶν δύο ἀνδρῶν, σκιαγραφεῖ μὲ εὐκρίνεια τὴ ζωὴ τοῦ πρώτου στὸ Παρίσι, μαρτυρεῖ τίς οἰκονομικές του δυσχέρειες καὶ τὰ διαρκῆ παράπονα γιὰ τὴν ἀδιαφορία τοῦ πατέρα του, ἀλλὰ καὶ τὴ δυσἀρέσκειά του γιὰ τὴν ἀργοπορία καὶ τὴν ἀσυνέπεια στίς ἀνταποκρίσεις τοῦ φίλου του. Μέσα ἀπὸ τίς ἐπιστολές τοῦ Σταμάτη διαφαίνεται ἓνα ὀξυδερκές καὶ κριτικὸ πνεῦμα, πού δὲν ἀρκεῖται στὴ μηχανικὴ μεταφορὰ πληροφοριῶν, ἀλλὰ τίς ἀναλύει σέ βάθος προχωρώντας συχνά σέ ἐπιτυχεῖς προβλέψεις. Ὡς πρὸς τὴν ἀξία τῶν ἐπιστολῶν γιὰ τὴν ἱστορία τῆς Γαλλικῆς Ἐπα-

νάστασης, ὁ Legrand, συγκρίνοντάς τες μέ τίς ἀντίστοιχες τοῦ Κοραΐ, γράφει: «Coray, qui se trouvait aussi à Paris pendant les plus mauvais jours de la Révolution, a écrit quelques lettres sur les événements de ce temps. C'est un petit volume aujourd'hui fort rare, mais extrêmement inférieur comme mérite à la correspondance de Constantin Stamaty».

Εἰκ. 2: Ἡ πρώτη σελίδα τῆς πρώτης ἐπιστολῆς τοῦ Κ. Σταμάτη πρὸς τὸν Π. Κοδρικᾶ (Παρίσι, 25 Νοεμβρίου 1788).

Κατάλογος τῶν ἐπιστολῶν

Οἱ 198 ἐπιστολές τοῦ Κ. Σταμάτη πρὸς τὸν Π. Κοδρικᾶ εἶναι δεμένες, μαζί μέ 2 ἐπιστολές ἀνωνύμου ἀπό τό Βερολίνο (ἀρ. 54 καί 55), σέ 3 δερματόδετους τόμους. Ἡ βιβλιοδεσία χρονολογεῖται στά τέλη τοῦ 18ου αἰώνα (παρουσιάζει κάποιες φθορές, κυρίως ἀπό ἔντομο). Στό παράφυλλο τοῦ δεύτερου τόμου ἔχει σημειωθεῖ ἀπό τό χέρι τοῦ Legrand: «Τοῦτο τό χειρόγραφον / ἀνήκει τῷ Αἰμυλίῳ Λεγρανδίῳ». Δίνουμε στή συνέχεια μιὰ πρώτη καταγραφή τῶν ἐπιστολῶν.

Τόμος Α΄

1. χ.τ. καί χ. [μέ μολύβι: «25 Νοεμβ. 1788»]. 229×182 mm., 3 σ. Ὑπογραφή: «ὁ εἰλικρινέστατος ἄλλος αὐτός / ὁ κωστάκης».
2. χ.τ., 3 Μαΐου 1789. 220×169 mm., 1 σ. Ὑπογραφή: «ὁ γνωστός εἰλικρινής φίλος σου», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη.
3. Παρίσι, 1 Μαΐου 1789. 238×189 mm., 4 σ. Ὑπογραφή: «ὁ ἄλλος αὐτός Κ. Στ.», σταλμένη διὰ τοῦ Pierre Augustin Guys.
4. χ.τ. καί χ. [μέ μολύβι: «1790 22 Νῶ»]. 167×110 mm., 4 σ.
5. Κ. Σταμάτης (τῷ ἀωνόμῳ). χ.τ. καί χ. 170×108 mm., 4 σ. Σταλμένη μᾶλλον μέ τήν ὑπ' ἀρ. 2.
6. Παρίσι, 7 Μαρτίου 1792. 225×185 mm., 4 σ.
7. Παρίσι, 21 Μαΐου 1792. 199×158 mm., 8 σ.
8. Παρίσι, 2 Ἰουνίου 1792. 230×187 mm., 4 σ.
9. Παρίσι, 9 Ἰουνίου 1792. 210×169 καί 169×103 mm., 4 καί 4 σ.
10. Παρίσι, 16 Ἰουνίου 1792. 235×182 mm., 4 σ.
11. Παρίσι, 23 Ἰουνίου 1792. 208×162 καί 158×90 mm., 4 καί 2 σ.
12. Παρίσι, 29 Ἰουνίου 1792. 230×186 mm., 4 σ. Ὑπογραφή: «Ὁ σός πιλάδης», ἀριθμημένη: «N^ο 6» καί ἐπαναχρονολογημένη: «1 juillet».
13. Παρίσι, 2 Ἰουλίου 1792. 212×166 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N^ο 7».
14. Παρίσι, 15 Ἰουλίου 1792. 230×185 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N^ο 8».
15. Παρίσι, 17 Ἰουλίου 1792. 228×189 mm., 4 σ. Ὑπογραφή: «ὁ σός κω.», ἀριθμημένη: «N^ο 9».
16. Παρίσι, 21 Ἰουλίου 1792. 225×189 mm., 4 σ. Ὑπογραφή: «ὁ σός».

17. Παρίσι, 25 Ιουλίου 1792. 209×167 και 178×119 mm., 4 και 4 σ.
Υπογραφή: «ό σός κωνσταντῖνος», ἀριθμημένη: «N^ο 11».
18. Παρίσι, 28 Ιουλίου 1792. 209×166 και 167×105 mm., 4 και 4 σ.
Ἀριθμημένη: «N. 12».
19. Παρίσι, 1 Αὐγούστου 1792. 215×164 και 191×112 mm., 4 και 4 σ.
Ἀριθμημένη: «N. 13».
20. Παρίσι, 4 Αὐγούστου 1792. 219×166 και 166×108 mm., 4 και 4 σ.
Ἀριθμημένη: «N. 14».
21. Παρίσι, 9 Αὐγούστου 1792. 231×189 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 15», ἡ ἡμερομηνία διορθωμένη σέ: «11 Αὐγούστου».
22. Παρίσι, 15 Αὐγούστου 1792. 218×165 mm., 4 σ. Υπογραφή: «ό σός διὰ βίου φίλος και ἀδελφός», ἀριθμημένη: «N. 16».
23. Παρίσι, 18 Αὐγούστου 1792. 240×179 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 17».
24. Παρίσι, 21 Αὐγούστου 1792. 240×179 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 18».
25. Παρίσι, 25 Αὐγούστου 1792. 239×178 και 139×117 mm., 4 και 2 σ. Ἀριθμημένη: «N. 19».
26. Παρίσι, 1 Σεπτεμβρίου 1792. 230×189 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N. 20», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι, μεταξὺ τῆς παρούσας και τῆς ἐπόμενης λυτό φύλλο διαστάσεων 175×80 mm. μέ σημείωση τοῦ Legrand: «Lettre du 5 septembre 92. / Curieuse / d^o 20 8bre 92 / (Il fait l' anglais) / se trouve entre 38 et 40».
27. Παρίσι, 5 Σεπτεμβρίου 1792. 230×188 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 21».
28. Παρίσι, 10 Σεπτεμβρίου 1792. 230×188 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N. 22», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη.
29. Παρίσι, 22 Σεπτεμβρίου 1792. 227×185 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «κΓ^ο», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη (φθορές μέ ἀπώλεια χειμένου), σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι.
30. Παρίσι, 28 Σεπτεμβρίου 1792. 227×185 και 185×113 mm., 3 και 2 σ. Ἀριθμημένη: «κδ^ο», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι.
31. Παρίσι, 4 Ὀκτωβρίου 1792. 230×186 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «κε^ο».

32. Παρίσι, 9 Ὀκτωβρίου 1792. 230×185 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «κστ^{ον}», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη.
33. Παρίσι, 13 Ὀκτωβρίου 1792. 230×186 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «κστ^{ον}», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη.
34. Παρίσι, 20 Ὀκτωβρίου 1792. 227×185 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «κζ^{ον}».
35. Παρίσι, 24 Ὀκτωβρίου 1792. 228×186 mm., 2 σ. Ἀριθμημένη: «κη^{ον}».
36. Παρίσι, 26 Ὀκτωβρίου 1792. 227×185 καὶ 185×107 mm., 3 καὶ 2 σ. Ἀριθμημένη: «λ^{ον}».
37. Παρίσι, 1 Νοεμβρίου 1792. 227×183 mm., 3 σ. Ὑπογραφή: «ὁ σὸς Κωνστ.», ἀριθμημένη: «30 [bis]», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι.
38. Παρίσι, 4 Νοεμβρίου 1792. 227×184 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «λα^{ον}», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι, κομμένο τμήμα 35×100 mm. ἀπὸ τὸ δεύτερο φύλλο, μεταξὺ τῆς παρούσας καὶ τῆς ἐπόμενης λυτὸ φύλλο διαστάσεων 208×133 mm. μέ μεταγραφή ἀποσπάσματος ἀπὸ τὸν Legrand: «Τὴν τετράδην ἀρχινᾷ ἡ ἐξέτασις τῆς κρίσεως τοῦ βασιλέως καὶ γυναικὸς του [...]».
39. Παρίσι, 8 Νοεμβρίου 1792. 234×182 mm., 4 σ. Ὑπογραφή: «ὁ σὸς», ἀριθμημένη: «λβ^{ον}», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι.
40. Παρίσι, 10 Νοεμβρίου 1792 «α^{ον} ἔτος τῆς ἐλευθερίας». 234×181 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N. 33», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι.
41. Παρίσι, 16 Νοεμβρίου 1792 «ἔτος α^{ον} τῆς ἐλευθερίας». 234×181 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 34», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι.
42. Παρίσι, 22 Νοεμβρίου 1792 «ἔτος α^{ον} τῆς ἐλευθερίας». 234×181 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 35», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι.
43. Παρίσι, 25 Νοεμβρίου 1792 «ἔτος α^{ον} τῆς ἐλευθερίας». 234×181 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 36».
44. Παρίσι, 29 Νοεμβρίου 1792 «α^{ον} ἔτος ἀπὸ ἐλευθερίας». 234×181 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 36 [bis]», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη.

45. Παρίσι, 2 Δεκεμβρίου «α^{ον} έτος από έλευθερίας». 233×181 και 181×115 mm., 6 και 13 σ. Άριθμημένη: «N. 38», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη (στή σ. 4), μεταξύ τής παρούσας και τής επόμενης λυτό φύλλο διαστάσεων 184×80 mm. με σημείωση του Legrand: «25 9bre 1792 / très curieuse lettre. / . - avant n° 40 de 92 / et aussi le n° 40 de / meme date».
46. Παρίσι, 9 Δεκεμβρίου 1792 «α^{ον} έτος τής έλευθερίας». 233×181 και 181×115 mm., 3 και 3 σ. Υπογραφή: «ό σός φίλος και αδελφός», άριθμημένη: «N° 40», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σε κόκκινο βουλοκέρι.
47. Παρίσι, 10 Δεκεμβρίου 1792 «α^{ον} έτος από έλευθερίας». 217×166 mm., 3 σ. Άριθμημένη: «N. 41», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σε κόκκινο βουλοκέρι.
48. Παρίσι, 13 Δεκεμβρίου «α^{ον} έτος από έλευθερίας». 234×182 mm., 4 σ. Άριθμημένη: «N. 42».
49. Παρίσι, 16 Δεκεμβρίου 1792 «α^{ον} έτος από έλευθερίας». 234×181 mm., 4 σ. Άριθμημένη: «N. 43».
50. Παρίσι, 20 Δεκεμβρίου «α^{ον} έτος από τής έλευθερίας». 234×181 mm., 4 σ. Μονογραφή, άριθμημένη: «N. 44».
51. Παρίσι, 23 Δεκεμβρίου 1792 «α^{ον} έτος από τής έλευθερίας». 234×181 mm., 4 σ. Άριθμημένη: «N. 45».
52. Παρίσι, 27 Δεκεμβρίου 1792 «α^{ον} έτος από έλευθερίας». 234×181 και 181×117 mm., 4 και 6 σ. Υπογραφή: «ό σός διά βίου άλλος σύ», άριθμημένη: «N. 46».
53. Παρίσι, 30 Δεκεμβρίου 1792 «α^{ον} έτος από τής έλευθερίας». 234×180 mm., 4 σ. Μονογραφή, άριθμημένη: «N. 47».

Τόμος Β΄

54. Άνώνυμος προς Π. Κοδρικᾶ. Βερολίνο, 27 Φεβρουαρίου [1792]. 230×189 mm., 2 σ. Στά γαλλικά.
55. Άνώνυμος προς Π. Κοδρικᾶ. Βερολίνο, 7 Μαρτίου 1792. 233×194 mm., 3 σ. Στά γαλλικά.
56. Παρίσι, 3 Ιανουαρίου 1793 «α^{ον} έτος από τής έλευθερίας». 238×186 και 186×120 mm., 6 και 3 σ. Μονογραφή στή σ. 4, άριθμημένη: «N° A μετά τό 47».

57. Παρίσι, 6 Ιανουαρίου 1793 «β^{ον} έτος από έλευθερίας». 238×186 mm., 4 σ. Αριθμημένη: «N. B».
58. Παρίσι, 13 Ιανουαρίου 1793 «β^{ον} έτος από τής δημοκρατίας». 236×182 mm., 8 σ. Αριθμημένη: «N^ο Γ».
59. Παρίσι, 15 Ιανουαρίου 1793. 182×117 mm., 7 σ. Αριθμημένη: «N. δ», κάποιες φράσεις κωδικοποιημένες.
60. Παρίσι, 18 Ιανουαρίου 1793. 235×181 mm., 4 σ. Αριθμημένη: «N. ε».
61. Παρίσι, 20 Ιανουαρίου 1793 «2^{ον} έτος από τής δημοκρατίας». 237×181 mm., 3 σ. Μονογραφή, αριθμημένη: «N. ζ», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι.
62. Παρίσι, 24 Ιανουαρίου 1793 «2^{ον} έτος από έλευθερίας». 236×181 mm., 8 σ. Αριθμημένη: «N. η».
63. Παρίσι, 16/27 Ιανουαρίου 1793 «2^{ον} έτος από τής δημο». 236×182 mm., 6 σ. Αριθμημένη: «N. θ».
64. Παρίσι, 31 Ιανουαρίου 1793 «έτος β^{ον} τής ρεπ.». 236×181 mm., 4 σ. Αριθμημένη: «N. ι».
65. Παρίσι, 2 Φεβρουαρίου 1793. 235×182 mm., 4 σ. Αριθμημένη: «N. 1^{ον}».
66. Παρίσι, 6 Φεβρουαρίου 1793. 236×182 mm., 4 σ. Αριθμημένη: «N. 2».
67. Παρίσι, 10 Φεβρουαρίου 1793. 235×181 mm., 4 σ. Αριθμημένη: «N^ο 3».
68. Παρίσι, 14 Φεβρουαρίου 1793. 236×181 και 181×115 mm., 6 και 4 σ. Αριθμημένη: «N. 4», μαζί δεμένη μιά χαλκογραφία έπιχρωματισμένη μέ τό χέρι (γκιγιοτίνη), 105×80 mm.
69. Παρίσι, 17 Φεβρουαρίου 1793. 236×181 και 181×115 mm., 4 και 6 σ. Αριθμημένη: «N. 5».
70. Παρίσι, 21 Φεβρουαρίου 1793. 235×181 mm., 4 σ. Αριθμημένη: «N. 6».
71. Παρίσι, 24 Φεβρουαρίου 1793. 235×181 mm., 4 σ. Αριθμημένη: «N. 6 [bis]».
72. Παρίσι, 28 Φεβρουαρίου 1793. 235×181 mm., 4 σ. Αριθμημένη: «N^ο 7».

73. Παρίσι, 24 Ἀπριλίου 1793. 235×181 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N° 8».
74. Παρίσι, 29 Ἀπριλίου 1793. 238×181 mm., 4 σ. Μονογραφή, ἀριθμημένη: «N° 9».
75. Παρίσι, 3 Μαΐου 1793. 238×181 καὶ 168×107 mm., 4 καὶ 2 σ. Ἀριθμημένη: «N. 10».
76. Παρίσι, 7 Μαΐου 1793. 236×181 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 11».
77. Παρίσι, 10 Μαΐου 1793. 236×184 mm., 4 σ. Μονογραφή, ἀριθμημένη: «N. 12».
78. Παρίσι, 15 Μαΐου 1793. 236×184 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 13».
79. Παρίσι, 18 Μαΐου 1793. 236×184 mm., 4 σ. Μονογραφή, ἀριθμημένη: «N. 14».
80. Παρίσι, 22 Μαΐου 1793. 236×185 mm., 4 σ. Ὑπογραφή: «ὁ γνωστός σοι ἄκρος φίλος», ἀριθμημένη: «N. 15».
81. Παρίσι, 26 Μαΐου 1793. 236×184 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 16».
82. Παρίσι, 29 Μαΐου 1793. 236×184 mm., 3 σ. Μονογραφή, ἀριθμημένη: «N° 17».
83. Παρίσι, 1 Ἰουνίου 1793. 236×184 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 18».
84. Παρίσι, 5 Ἰουνίου 1793. 236×184 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 19».
85. Παρίσι, 9 Ἰουνίου 1793. 236×184 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 20».
86. Παρίσι, 14 Ἰουνίου 1793. 236×184 mm., 4 σ. Μονογραφή, ἀριθμημένη: «N 21».
87. Παρίσι, 16 Ἰουνίου 1793. 236×184 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N 22».
88. Παρίσι, 20 Ἰουνίου 1793. 236×184 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 23».
89. Παρίσι, 23 Ἰουνίου 1793. 236×185 mm., 4 σ. Μονογραφή, ἀριθμημένη: «N° 24».
90. Παρίσι, 27 Ἰουνίου 1793. 236×185 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 25».
91. Παρίσι, 1 Ἰουλίου 1793. 236×185 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 26».
92. Παρίσι, 5 Ἰουλίου 1793. 236×184 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 27».
93. Παρίσι, 8 Ἰουλίου 1793. 236×182 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N° 28».
94. Παρίσι, 13 Ἰουλίου 1793. 215×170 καὶ 190×113 mm., 4 καὶ 3 σ. Ἀριθμημένη: «N. 29».

95. Παρίσι, 18 Ἰουλίου 1793. 236×184 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N. 30».
96. Παρίσι, 28 Ἰουλίου 1793. 215×170 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 31».
97. Παρίσι, 2 Αὐγούστου 1793. 215×170 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 32».
98. Παρίσι, 11 Σεπτεμβρίου 1793. 215×170 mm., 6 σ. Ἀριθμημένη: «N. 34», κάποιες φράσεις κωδικοποιημένες, μεταξὺ τῆς παρούσας καί τῆς ἐπόμενης λυτὸ δίφυλλο 205×133 mm. μέ σημείωση τοῦ Legrand: «La dernière lettre de Paris / est du 11 7bre 1793. / Il avertit Kodrikas que leur commun / ami M. Delaroche, fils de feu / M. Del. secrétaire de son altesse / lui écrivait 3 fois par mois / sans rétrib. aucune».
99. Rouen, 17 Σεπτεμβρίου 1793. 220×168 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 35».
100. Le Havre-de-Grace, 30 Σεπτεμβρίου 1793. 241×192 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 36».
101. Hamburg, 15 Ὀκτωβρίου 1793. 232×189 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 1».
102. Hamburg, 19 Ὀκτωβρίου 1793. 227×185 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N° 2».
103. Hamburg, 23 Ὀκτωβρίου 1793. 227×184 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N 3».
104. Hamburg, 26 Ὀκτωβρίου 1793. 224×183 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 4».
105. Hamburg, 29 Ὀκτωβρίου 1793. 224×182 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N° 5».
106. Hamburg, 2 Νοεμβρίου 1793. 227×185 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 6».
107. Hamburg, 6 Νοεμβρίου 1793. 225×187 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 7».
108. Hamburg, 9 Νοεμβρίου 1793. 228×187 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 8».
109. Hamburg, 13 Νοεμβρίου 1793. 229×188 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 9».
110. Hamburg, 16 Νοεμβρίου / 26 Βρουμαρίου 1793. 227×187 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N. 10».

111. Hamburg, 30 Βρουμαρίου / 20 Νοεμβρίου 1793. 230×191 mm., 8 σ. Μονογραφία στή σ. 4, ἀριθμημένη: «N. 11».
112. Hamburg, 23 Νοεμβρίου 1793. 229×190 mm., 3 σ. Υπογραφή: «ό σός», ἀριθμημένη: «N. 12».
113. Hamburg, 7 Φριμ. / 27 Νοεμβρίου 1793. 240×190 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 13».
114. Hamburg, 30 Νοεμβρίου 1793. 224×185 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 14».
115. Hamburg, 4 Δεκεμβρίου / 14 Φριμαρίου 1793/II. 230×190 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 15».
116. Hamburg, 11 Δεκεμβρίου 1793. 227×187 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N° 16».
117. Hamburg, 14 Δεκεμβρίου 1793. 224×185 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N. 17», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι.
118. Hamburg, 18 Δεκεμβρίου 1793. 224×184 mm., 6 σ. Ἀριθμημένη: «N. 18».
119. Hamburg, 5 Νιβόζου / 25 Δεκεμβρίου II ἔτος τῆς Πολιτείας. 224×184 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N° 19».
120. χ.τ., 28 Δεκεμβρίου / 8 Νιβόζου 2° ἔτος. 224×184 mm., 4 σ. Υπογραφή: «ό σός», ἀριθμημένη: «N° 20».

Τόμος Γ'

121. Hamburg, 1 Ἰανουαρίου 1794. 227×187 mm., 3 καί 8 σ. Μονογραφία στή σ. 3, ἀριθμημένη: «N° 21».
122. Hamburg, 4 Ἰανουαρίου / 15 Νιβόζου 1794. 227×188 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N° 22».
123. Hamburg, 19 Νιβόζου / 8 Ἰανουαρίου II/1794. 233×187 mm., 4 σ. Υπογραφή μέ ἀρχικά: «Salut et fraternité / S. C.», ἀριθμημένη: «N° 23».
124. χ.τ., 22 Νιβόζου / 12 Ἰανουαρίου 1794. 235×190 mm., 4 σ. Υπογραφή μέ ἀρχικά: «Salut et fraternité / S. C.», ἀριθμημένη: «N° 24».
125. χ.τ., 15 Ἰανουαρίου 1794. 235×190 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N° 25».
126. χ.τ., 29 Νιβόζου / 18 Ἰανουαρίου 1794. 235×190 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 26».

127. χ.τ., 22 Ἰανουαρίου 1794. 226×187 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N° 27».
128. χ.τ., 24 Ἰανουαρίου 1794. 227×188 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N° 28».
129. Hamburg, 13 Πλουβιόζου / 1 Φεβρουαρίου. 227×188 mm., 4 σ. Ὑπογραφή μὲ ἀρχικό: «S», ἀριθμημένη: «N° 28 [bis]».
130. χ.τ., 8 Φεβρουαρίου / 20 Πλουβιόζου 1794. 227×185 mm., 3 σ. Χωρίς ἀριθμό.
131. χ.τ., 27 Pluviose / 15 Φεβρουαρίου 1794. 227×188 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N° 31», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη.
132. χ.τ., 22 Φεβρουαρίου 1794. 226×188 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 32».
133. Altona, 1 Μαρτίου / 11 Βαντόζου 1794. 228×185 mm., 2 σ. Ὑπογραφή: «ὁ σός», χωρίς ἀριθμό, κομμένο τό φύλλο μὲ τὴ διεύθυνση παραλήπτη.
134. Altona, 18 Βαντόζου / 8 Μαρτίου 1794. 230×188 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N° 33».
135. Altona, 12 Μαρτίου 1794. 230×188 mm., 4 σ. Ὑπογραφή μὲ ἀρχικά: «Κ. Στ.», ἀριθμημένη: «N° 34».
136. Altona, 15 Μαρτίου / 25 Βαντόζου 1794. 230×188 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N° 35».
137. Altona, 19 Μαρτίου 1794. 229×191 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N. 36».
138. χ.τ., 23 Ἰουλίου 1794. 230×190 mm., 6 σ. Ὑπογραφή: «ὁ σός διὰ βίου», ἀριθμημένη: «N. 37 [ἐκ παραδρομῆς ἀντὶ 67]».
139. Altona, 22 Μαρτίου 1794. 229×190 mm., 4 σ. Μονογραφή, ἀριθμημένη: «N° 38».
140. Altona, 26 Μαρτίου 1794. 233×191 mm., 3 σ. Ὑπογραφή μὲ ἀρχικά: «C S», ἀριθμημένη: «N. 38 [bis]».
141. Altona, 29 Μαρτίου 1794. 233×187 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N. 39», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σὲ κόκκινο βουλο-κέρι, κομμένο τό κάτω μισό τοῦ δεύτερου φύλλου (χωρίς ἀπώλεια κειμένου).
142. χ.τ., 2 Ἀπριλίου 1794. 228×187 mm., 4 σ. Ὑπογραφή μὲ ἀρχικό: «C», ἀριθμημένη: «N. 40».
143. Altona, 5 Ἀπριλίου 1794. 226×188 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N° 41».
144. Altona, 9 Ἀπριλίου 1794. 235×188 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N° 42».

145. Altona, 16 Ἀπριλίου 1794. 232×191 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N^ο 43», μεταξύ τῆς παρούσας καί τῆς ἐπόμενης ἔντυπο ὀκτασέλιδο: *Convention pour la defense commune de la liberté & de la sureté du Commerce & de la Navigation Danoise & Suedoise, entre Sa Majesté le Roi de Dannemarc et de Norvege &c. [...] conclue à Copenhague 27 Mars 1794*, Κοπενχάγη, J. F. Schultz, [1794] (μικρό 8°, 176×104 mm).
146. Altona, 27; Ἀπριλίου 1794. 231×189 mm., 1 σ. Ὑπογραφή μέ ἀρχικό: «C», ἀριθμημένη: «N. 44», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη.
147. Altona, 30 Ἀπριλίου 1794. 234×187 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N^ο 47».
148. Altona, 3 Μαΐου 1794. 234×190 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N 48», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη.
149. Altona, 7 Μαΐου. 234×191 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «49».
150. χ.τ., 10 Μαΐου 1794. 234×186 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N^ο 50», κομμένο τό κάτω μισό τοῦ δεύτερου φύλλου (χωρίς ἀπώλεια κειμένου).
151. Altona, 1 Μαΐου. 233×189 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N^ο 51».
152. χ.τ., 4 Μαΐου 1794. 227×184 mm., 4 σ. Χωρίς ἀριθμό (ἀρχικά: «N^ο 55», σβησμένο).
153. Altona, 21 Μαΐου. 228×191 mm., 7 σ. Ὑπογραφή μέ ἀρχικά: «K. Στ.» (στή σ. 4), ἀριθμημένη: «N^ο 52», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, κομμένο τό κάτω μισό τοῦ τελευταίου φύλλου (χωρίς ἀπώλεια κειμένου).
154. χ.τ., 24 Μαΐου. 190×113 mm., 2 σ. Ἀριθμημένη: «N. 53».
155. χ.τ., 28 Μαΐου 1794. 230×186 mm., 7 σ. Ὑπογραφή μέ ἀρχικά: «Κω. Στ.», ἀριθμημένη: «N^ο 54».
156. χ.τ., 31 Μαΐου 1794. 231×189 mm., 3 σ. Ὑπογραφή μέ ἀρχικό: «ό σός K.», ἀριθμημένη: «N^ο 55».
157. Altona, 7 Ἰουνίου 1794. 230×187 mm., 3 σ. Ὑπογραφή μέ ἀρχικό: «ό σός K.», ἀριθμημένη: «N^ο 56», κομμένα τά κάτω 2/3 τοῦ δεύτερου φύλλου (χωρίς ἀπώλεια κειμένου).
158. Altona, 14 Ἰουνίου. 230×190 mm., 4 σ. Ὑπογραφή: «σός Κων.», ἀριθμημένη: «N^ο 57».
159. Altona, 17 Ἰουνίου. 230×188 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N^ο 58».
160. Altona, 21 Ἰουνίου. 230×190 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N^ο 59».

161. χ.τ., 25 Ἰουνίου 1794. 230×189 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N° 60».
162. χ.τ., 28 Ἰουνίου 1794. 230×187 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N° 61».
163. χ.τ., 2 Ἰουλίου. 230×187 mm., 3 σ. Ὑπογραφή μέ ἀρχικά: «Κω. Στ.», ἀριθμημένη: «N° 62», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη.
164. χ.τ., 5 Ἰουλίου 1794. 234×196 mm., 4 σ. Ὑπογραφή μέ ἀρχικά: «Κω. Στ.», ἀριθμημένη: «N° 63».
165. χ.τ., 9 Ἰουλίου 1794. 234×196 mm., 4 σ. Ὑπογραφή μέ ἀρχικά: «Κω. Στ.», ἀριθμημένη: «N° 64».
166. χ.τ., 11 Ἰουλίου 1794. 230×190 mm., 4 σ. Ὑπογραφή μέ ἀρχικά: «Κω. Στ.», ἀριθμημένη: «N° 65».
167. χ.τ., 16 Ἰουλίου 1794. 230×188 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N° 66».
168. χ.τ., 26 Ἰουλίου 1794. 230×189 mm., 4 σ. Ὑπογραφή μέ ἀρχικά: «Κ. Στ.», ἀριθμημένη: «N° 68».
169. Altona, 30 Ἰουλίου 1794. 235×193 mm., 3 σ. Ὑπογραφή μέ ἀρχικά: «Κ. Στ.», ἀριθμημένη: «N° 69», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι.
170. Altona, 2 Αὐγούστου 1794. 230×184 mm., 4 σ. Ὑπογραφή: «Κων.», ἀριθμημένη: «N° 70».
171. χ.τ., 6 Αὐγούστου 1794. 233×190 mm., 4 σ. Ὑπογραφή: «Κων. Στ.», ἀριθμημένη: «N° 71».
172. Altona, 23 Αὐγούστου 1794. 233×190 mm., 4 σ. Ὑπογραφή: «Κωστάκης», ἀριθμημένη: «N° 75».
173. χ.τ., 27 Αὐγούστου 1794. 230×188 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N° 76», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι.
174. Altona, 30 Αὐγούστου 1794. 230×188 καί 188×112 mm., 4 καί 2 σ. Ὑπογραφή στή σ. 4: «Σταμ.», ἀριθμημένη: «N° 77».
175. Altona, 3 Σεπτεμβρίου 1794. 229×187 mm., 4 σ. Ὑπογραφή: «Κω. Σταμ.», ἀριθμημένη: «N° 78».
176. χ.τ., 6 Σεπτεμβρίου 1794. 225×187 mm., 2 σ. Ὑπογραφή μέ ἀρχικό: «Στ.», ἀριθμημένη: «N° 79».
177. Altona, 13 Σεπτεμβρίου 1794. 230×187 mm., 4 σ. Ὑπογραφή: «Σταμ.», ἀριθμημένη: «N° 79 [bis]».
178. Altona, 17 Σεπτεμβρίου 1794. 229×186 mm., 3 σ. Ὑπογραφή: «Κωσταντῖνος Σταμ.», ἀριθμημένη: «N° 80».

179. χ.τ. καί χ. 187×115 mm., 8 σ. Χωρίς ἀριθμό, γίνεται ἀναφορά στὸν ἀρ. 81.
180. Altona, 24 Σεπτεμβρίου 1794 «Γ^{ον} ἔτος». 229×186 mm., 2 σ. Ἀριθμημένη: «N^ο 82».
181. Altona, 27 Σεπτεμβρίου 1794. 230×190 mm., 4 σ. Ὑπογραφή: «Σταμ.», ἀριθμημένη: «N^ο 83».
182. χ.τ., 1 Ὀκτωβρίου 1794. 230×188 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N^ο 84».
183. Altona, 5 Ὀκτωβρίου 1794. 225×185 mm., 3 σ. Ὑπογραφή μέ ἀρχικά: «Κ. Στ.», ἀριθμημένη: «N^ο 85», κομμένο τό μεγαλύτερο μέρος τοῦ δεύτερου φύλλου (χωρίς ἀπώλεια κειμένου).
184. Altona, 8 Ὀκτωβρίου 1794. 230×188 mm., 3 σ. Ὑπογραφή: «Σταμ.», ἀριθμημένη: «N^ο 86», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι.
185. χ.τ., 11 Ὀκτωβρίου 1794. 230×190 mm., 4 σ. Ὑπογραφή μέ ἀρχικά: «Κω. Στ.», ἀριθμημένη: «N^ο 87».
186. Altona, 15 Ὀκτωβρίου 1794. 230×188 mm., 3 σ. Ὑπογραφή: «Σταμ.», ἀριθμημένη: «N^ο 88», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη.
187. Altona, 1 Νοεμβρίου 1794. 230×190 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N^ο 92».
188. Altona, 5 Νοεμβρίου 1794. 233×188 mm., 4 σ. Ὑπογραφή: «Κω. Σταμ.», ἀριθμημένη: «N^ο 93».
189. Altona, 12 Νοεμβρίου 1794. 231×190 mm., 3 σ. Ὑπογραφή: «Κω. Σταμ.», ἀριθμημένη: «N^ο 94».
190. χ.τ., 19 Νοεμβρίου 1794. 232×187 mm., 3 σ. Ὑπογραφή: «Κω. Σταμ.», ἀριθμημένη: «N^ο 96».
191. Altona, 22 Νοεμβρίου 1794. 230×187 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N^ο 97».
192. Altona, 26 Νοεμβρίου 1793. 230×187 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N^ο 97 [bis]».
193. Altona, 29 Νοεμβρίου 1794. 230×188 mm., 4 σ. Ὑπογραφή: «Κω. Σταμ.», ἀριθμημένη: «N^ο 96 [bis]».
194. Altona, 3 Δεκεμβρίου 1794. 224×183 mm., 3 σ. Ὑπογραφή μέ ἀρχικό: «Στ.», ἀριθμημένη: «N^ο 98».
195. Altona, 6 Δεκεμβρίου 1794. 232×187 mm., 4 σ. Ὑπογραφή: «Κω. Σταμ.», ἀριθμημένη: «N^ο 99».

- 196.** Altona, 9 Δεκεμβρίου 1794. 226×190 mm., 3 σ. Ὑπογραφή: «Κω. Σταμ.», ἀριθμημένη: «N° 100», σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι, κομμένο μέρος τοῦ δεύτερου φύλλου (χωρὶς ἀπώλεια κειμένου).
- 197.** Altona, 17 Δεκεμβρίου. 222×183 mm., 3 σ. Ὑπογραφή μὲ ἀρχικά: «Κω. Στ.», ἀριθμημένη: «N° 101», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι.
- 198.** Altona, 24 Δεκεμβρίου. 225×184 mm., 4 σ. Ὑπογραφή: «Κω. Σταμ.», ἀριθμημένη: «N° 103».
- 199.** Altona, 27 Δεκεμβρίου 1794. 222×184 mm., 3 σ. Χωρὶς ἀριθμό, ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι, κομμένο τό κάτω μισό τοῦ δεύτερου φύλλου.
- 200.** χ.τ. καὶ χ. [μετά τίς 30 Δεκεμβρίου]. 224×185 mm., 2 σ. Ὑπογραφή: «Κω. Σταμ.», χωρὶς ἀριθμό.

ΤΟΝ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟ ΠΕΜΠΤΟ ΤΟΜΟ
ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ *ΜΝΗΜΩΝ* ΓΙΑ ΤΟ
ΕΤΟΣ 2016 ΕΠΙΜΕΛΗΘΗΚΕ Ο ΧΡΗ
ΣΤΟΣ ΛΟΥΚΟΣ • ΤΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ
ΤΙΣ ΕΚΑΝΑΝ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑ
ΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΛΟΓΩ ΑΧΡΗ
ΜΑΤΙΑΣ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΜΝΕ
• ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΛΟΓΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΟ
ΠΟΙΗΣΗ ΤΗΝ ΕΚΑΝΕ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ
ΚΟΚΚΩΝΑΣ • ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ GREEK 90, 91
ΚΑΙ 92 ΤΗΣ ΜΟΝΟΤΥΡΕ ΚΑΙ ΤΑ ΛΑ
ΤΙΝΙΚΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ LINOTYPE DIDOT
ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΧΡΟΝΙΑ
ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΤΥΠΟ UNICODE ΑΠΟ
ΤΟΝ ΓΙΑΝΝΗ ΚΟΚΚΩΝΑ ΚΑΙ ΤΟΝ
ΓΙΩΡΓΟ ΜΠΩΚΟ • ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ
ΤΟ ΣΧΕΔΙΑΣΑΝ Ο ΜΕΛΕΤΗΣ ΛΟΥ
ΚΟΣ ΚΑΙ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΚΚΩΝΑΣ •
ΤΥΠΩΘΗΚΑΝ 180 ΑΝΤΙΤΥΠΑ ΣΤΟ
ΑΛΦΑΒΗΤΟ ΑΡΧΕΣ ΙΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ '17

